

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.683 van 2 februari 2004
in de zaak A. 66.432/X-10.271.**

In zake : 1. Marc VAN DIJCK,
 2. Carine VETS,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat L. SCHUERMANS,
 kantoor houdende te 2300 TURNHOUT,
 de Merodelei 112

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VAN DIJCK en Carine VETS op 17 november 1995 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 9 juni 1995 van de Vlaamse Minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming houdende rangschikking als landschap overeenkomstig de bepalingen van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen om reden van esthetische, historische en wetenschappelijke waarde, van het gebied "De vallei van de Steenkesbeek" te Hulsthout zoals afgebakend op bijgaand plan, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 1995;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 25 april 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. JANSEN die, loco Advocaat L. SCHUERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het met het onderzoek van de zaak gelaste lid van het Auditoraat uit de bepaling van artikel 22, § 2, tweede lid, van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg, luidens welke de beschermingsbesluiten genomen op grond van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen hun rechtskracht behouden tot zij overeenkomstig genoemd decreet worden gewijzigd of opgeheven, ambtshalve besluit dat de Raad van State onbevoegd is om kennis te nemen van huidig verzoekschrift;

Overwegende dat de verzoekende partijen in de laatste memorie als volgt antwoorden op deze ambtshalve exceptie :

"De heer Eerste Auditeur leidt uit deze bepaling ten onrechte af dat het aangevochten beschermingsbesluit onttrokken zou zijn aan de bevoegdheid van uw Raad, gezien zijn rechtskracht uit voormeld decreet zou voortvloeien.

Voormeld artikel dient te worden gesitueerd in de hoofdstukken 'opheffings- en overgansbepalingen' van het decreet. Deze bepaling beoogt het juridisch lot te regelen van andere rangschikkingsbesluiten die tot stand kwamen voor de inwerkingtreding van het decreet. In die zin dient deze bepaling de rechtszekerheid : er wordt immers aangegeven dat deze vroegere rangschikkingsbesluiten na het tot stand komen van het decreet van 16 april 1996 niet worden overgedaan. Zij behouden hun rechtskracht, rechtskracht die zij als individuele besluiten kregen op basis van een procedure ingeschreven in de wet van 7 augustus 1931, zoals later gewijzigd, zij het dat de rechtsgevolgen van de nieuwe decreten onmiddellijk van toepassing worden.

De juridische status van deze oude rangschikkingsbesluiten verandert evenwel niet. Zij ontleen voor de toekomst hun rechtskracht niet aan het decreet zelf, maar zoals gezegd aan de rangschikkingsprocedure. De wet van 7 augustus 1931 omvatte immers een zogenaamd subjectief beschermingssysteem. Dit impliceert dat de beschermingen of rangschikkingen niet uit de wet zelf voortvloeien of in de wet zelf worden ingeschreven, maar slechts tot stand komen na het nauwgezet naleven van een in de wet ingeschreven procedure. Het decreet van 16 april 1996 bracht hier geen verandering in";

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie niet antwoordt op de ambtshalve exceptie;

Overwegende dat artikel 22, §§ 1 en 2, van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg, zoals gewijzigd bij decreet van 21 december 2001 bepaalt wat volgt :

"§ 1. De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972, 14 juli 1993 en 6 juli 1994, wordt opgeheven voor de in het Vlaamse Gewest gelegen landschappen.

§ 2. De onder het stelsel van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, begonnen procedures tot bescherming als landschap worden voortgezet overeenkomstig bedoelde wet.

De beschermingsbesluiten genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, behouden hun rechtskracht tot zij overeenkomstig dit decreet worden gewijzigd of opgeheven. Ten aanzien van deze beschermingsbesluiten gelden alle gevolgen die dit decreet verbindt aan de besluiten tot bescherming.

Voor beschermingsbesluiten, genomen met toepassing van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, wordt de lijst van de kadastrale percelen met eigendomstoestand gelijkgesteld aan het plan.

De bepaling van het vorige lid doet geen afbreuk aan de mogelijkheid om de rechtsgeldigheid te betwisten van individuele rechtshandelingen, gesteld met toepassing van de wet van 7 augustus 1931, voor zover de betwisting in rechte is opgeworpen voor de bekendmaking van het decreet van 21 december 2001 tot wijziging van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen.";

Overwegende dat voornoemd artikel 22, § 2, tweede lid, een loutere overgangsbepaling is die ertoe strekt de rangschikkingsbesluiten genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931 te laten voortbestaan na de opheffing van de wet op grond waarvan zij werden vastgesteld; dat de ambtshalve exceptie niet kan worden aangenomen; dat er reden is de debatten te heropenen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee februari 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.